

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 30.8.2011
KOM(2011) 516 endelig

2011/0223 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om ændring af forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks
for visa (visumkodeks)**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa¹ er blevet anvendt siden den 5. april 2010. I overensstemmelse med artikel 51 i visumkodeksen er de operationelle instrukser vedrørende den praktiske anvendelse af bestemmelserne i forordningen udarbejdet ved Kommissionens afgørelse om en håndbog om behandling af visumansøgninger og ændring af udstedte visa².

Under udarbejdelsen af håndbogen blev man opmærksom på, at ordlyden i artikel 3, stk. 5, litra b) og c), var uklar:

- (a) i artikel 3, stk. 5, litra b), vedrørende fritagelsen for kravet om lufthavnstransitvisum for personer med opholdstilladelser, der er udstedt af bestemte lande, er henvisningen til de EU-medlemsstaterne, som ikke deltager i vedtagelsen af denne forordning, og til de EU-medlemsstater, som endnu ikke anvender bestemmelserne i Schengenreglerne fuldt ud (i øjeblikket Bulgarien, Irland, Cypern, Rumænien og Det Forenede Kongerige), blevet udeladt.
- (b) i artikel 3, stk. 5, litra c), vedrørende fritagelsen for kravet om lufthavnstransitvisum for personer med et visum, der er udstedt af bestemte lande, er henvisningen til de EU-medlemsstaterne, som ikke deltager i vedtagelsen af denne forordning, og til de EU-medlemsstater, som endnu ikke anvender bestemmelserne i Schengenreglerne fuldt ud (i øjeblikket Bulgarien, Irland, Cypern, Rumænien og Det Forenede Kongerige), blevet udeladt.
- (c) I forbindelse med udarbejdelsen af håndbogen blev man desuden opmærksom på, at den nuværende ordlyd i artikel 3, stk. 5, litra c), muliggør to fortolkninger, og det bør præciseres, at personer med et visum, der er udstedt af de EU-medlemsstater, som ikke deltager i vedtagelsen af denne forordning, af de EU-medlemsstater, som endnu ikke anvender bestemmelserne i Schengenreglerne fuldt ud, eller af bestemte tredjelande, er fritaget for kravet om lufthavnstransitvisum, når de rejser til det land, der har udstedt visummet, eller til ethvert andet tredjeland, og når de efter anvendelse af visummet vender tilbage fra den stat, der har udstedt visummet (men ikke, når de vender tilbage fra andet tredjeland).
- (d) Henvisningen til stater, som er part i EØS-aftalen, er overflødig, da sidstnævnte enten er medlemsstater, der er omfattet af artikel 3, stk. 5, litra a), eller associerede lande, for hvem artikel 3, stk. 5, litra a), finder anvendelse i overensstemmelse med den respektive associeringsaftale eller protokol.

Før april 2010 fastlagde de fælles konsulære instrukser og fælles aktion 96/197/RIA³ bestemmelserne om tredjelande, hvis statsborgere var omfattet af kravet om lufthavnstransitvisum. Disse bestemmelser gjaldt alle personer af en bestemt nationalitet, medmindre de havde en opholdstilladelse, der var udstedt af Irland, Det Forenede Kongerige eller af visse tredjelande (Canada, USA, Japan osv.), da det blev antaget, at sådanne personer ikke ville udgøre en risiko for ulovlig indvandring for Schengenlandene.

¹ EUT L 243 af 15.9.2009.

² K(2010) 1620 endelig.

³ EFT L 63 af 13.3.1996, s. 8.

I 2008 tog visse medlemsstater initiativ til at ændre bilag 3 til de fælles konsulære instrukser for af samme grund at foreskrive, at også personer med et visum udstedt af visse tredjelande, burde fritages for kravet om lufthavnstransitvisum, hvis den pågældende person rejste til det tredjeland (eller til Irland eller Det Forenede Kongerige), som havde udstedt visummet, eller til ethvert andet tredjeland. Den pågældende person ville ligeledes være fritaget for kravet om lufthavnstransitvisum, når vedkommende efter anvendelse af visummet vendte tilbage fra det tredjeland, der havde udstedt visummet. Vedkommende ville ikke være fritaget, når han vendte tilbage fra ethvert andet tredjeland end det visumudstedende land, da det, eftersom han ikke længere har et gyldigt visum til et af de lande, der henvises til i artikel 3, stk. 5, litra c), ikke længere kan antages, at han ikke udgør en risiko for illegal indvandring for Schengenlandene.

Disse bestemmelser skulle vedtages i visumkodeksen, men væsentlige ord blev udeladt i artikel 3, stk. 5, litra b) og c), med det resultat, at retstilstanden er uklar.

Under udarbejdelsen af håndbogen blev det overvejet at afhjælpe problemet ved hjælp af retningslinjer, hvori der blev givet udtryk for hensigten. Da håndbogen ikke kan pålægge medlemsstaterne juridisk bindende forpligtelser, er det nødvendigt at ændre visumkodeksen for at skabe retssikkerhed og sikre en ensartet anvendelse af reglerne. Præciseringen har praktisk betydning for den enkelte rejsende og for flyselskaberne.

Forslaget er begrænset til den tekniske ændring, som består i at præcisere den gældende tekst.

2. RESULTATER AF KONSEKVENSANALYSER OG HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER

Forslagets to spørgsmål er blevet drøftet i visumudvalget og i visumgruppen, og medlemsstaterne har givet deres tilslutning til, at Kommissionen tager initiativ til en begrænset ændring af visumkodeksen.

3. FORSLAGETS JURIDISKE INDHOLD

Artikel 3, stk. 5, litra b) og c) i visumkodeksen bør ændres for at præcisere, at:

- tredjelandstatsborgere med et gyldigt visum eller en gyldig opholdstilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, som ikke anvender den fælles visumpolitik fuldt ud, skal omfattes af fritagelsen for kravet om lufthavnstransitvisum
- fritagelsen for kravet om lufthavnstransitvisum omfatter personer, der har et gyldigt visum, når de rejser til det tredjeland, der har udstedt visummet eller til ethvert andet tredjeland, og når de efter anvendelse af visummet vender tilbage fra det tredjeland, der udstedte visummet.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er nødvendigt at præcisere reglerne om transit gennem internationale områder i lufthavne for at sikre retssikkerhed og gennemsigtighed.
- (2) Tredjelandstatsborgere, som er genstand for kravet om lufthavnstransitvisum i medfør af artikel 3, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 810/2009, og som har et gyldigt visum, der er udstedt af en medlemsstat, Canada, Japan eller USA, eller som har en gyldig opholdstilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, Andorra, Canada, Japan, San Marino eller USA, er fritaget for kravet om lufthavnstransitvisum. Det bør præciseres, at denne fritagelse også gælder personer med et gyldigt visum eller en gyldig opholdstilladelse, der er udstedt af EU-medlemsstater, som ikke deltager i vedtagelsen af denne forordning, og af EU-medlemsstater, som endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud.
- (3) Med hensyn til personer med et gyldigt visum, bør fritagelsen gælde, når de rejser til det udstedende land eller ethvert andet tredjeland, og når de efter anvendelse af visummet vender tilbage fra det udstedende land.
- (4) For så vidt angår Island og Norge, er denne forordning en videreudvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁴, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1,

⁴ EUT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale⁵.

- (5) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en videreudvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁶, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁷.
- (6) For så vidt angår Liechtenstein, er denne forordning en videreudvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B), i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EF⁸.
- (7) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (8) Denne forordning udgør en videreudvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne⁹; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (9) Denne forordning udgør en videreudvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne¹⁰; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (10) For så vidt angår Cypern udgør denne forordning en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003.

⁵ EUT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁶ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁷ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.

⁸ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19.

⁹ EUT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

¹⁰ EUT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

- (11) Denne forordning udgør en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 3, stk. 5, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 810/2009 affattes således:

- "b) tredjelandstatsborgere, der har en gyldig opholdstilladelse, som er udstedt af en EU-medlemsstat, som ikke deltager i vedtagelsen af denne forordning, eller af en EU-medlemsstat, som endnu ikke anvender bestemmelserne i Schengenreglerne fuldt ud, eller der har de gyldige opholdstilladelser, som er opført op listen i bilag V, og som er udstedt af Andorra, Canada, Japan, San Marino eller USA, som garanterer betingelsesløs tilbagetagelse af ihændeleveren
- c) tredjelandstatsborgere, der har et visum, som er gyldigt i en EU-medlemsstat, som ikke deltager i vedtagelsen af denne forordning, eller i en EU-medlemsstat, som endnu ikke anvender bestemmelserne i Schengenreglerne fuldt ud, eller i Canada, Japan eller USA, når vedkommende rejser til det udstedende land eller ethvert andet tredjeland, eller når vedkommende vender tilbage fra det udstedende land efter anvendelse af visummet".

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på [tyvendedagen] efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand